

er stillet til § 4, næstsidste Stykke, falder aldeles sammen med den Tankegang og er en videre Udførelse af de Regler, som vi have opstillet, og som kun adskiller sig derfra, deri, at det, naar det vedtages, ikke bliver nødvendigt i noget Tilfælde at lade en Matematiker eller en Livsforstyringsberegner afgøre, hvor vidt de Pensionsbestemmelser, som træffes af Staten og Kommuner maatte være af større eller ringere Værdi end de, som Arbejderne ville komme ind under i Henhold til Loven. I den Henseende kan Udvalget altsaa ganske slutte sig til den højtærede Ministers Forslag, idet vi kun gøre den Bemærkning, at vi anse det som en given Sag, at der ikke vil kunne tænkes nogen Indenrigsminister her i Landet, som vil godkende fra en Kommune et Reglement angaaende forulykkede Arbejders Forsørgelse, som indeholder Bestemmelser, der for de paagældende ere af mindre Værd og mindre gunstige end de Bestemmelser, som de ville erholde uden en saadan kommunal Ordning. Jeg tror, at jeg paa Forhaand har den højtærede Ministers Samstemning med mig heri, og under denne Forsætning tiltræder Udvalget ganske dette af den højtærede Minister stillede Endringsforslag.

S. Sage: At Endringsforslaget er bedre end Loven, som den blev vedtaget ved 2den Behandling, det vil jeg indrømme; men jeg maa give det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgtreds (Dusen) Ret i, at der er en Uklarhed eller, hvis det ikke er en Uklarhed, hvis det er bevidst, er det i hvert Fald en Bestemmelse, som vil bringe megen Uklarhed hos Befolkningen. Det er jo nu defineret, hvad man forstaar ved en Arbejdsgiver, det er den, der som Næringsvej driver et af de farlige Erhverv, og dernæst den, der benytter Maskineri, som falder ind under Fabrikloven. Men hver Gang et Maskineri, som benyttes, ikke ejes af en, der driver et saadant Erhverv, som kan komme ind under Loven, bliver Spørgsmaalet, hvem der skal holde Folkene forsikrede. (Modsigelse) . . . So, det er aldeles utvivlsomt. Hvis man havde sat ind i Loven f. Eks., at sammen med de farlige Virksomheder regnedes Benyttelsen af Dampværksteder, var der ingen Tvivl om, at det var en farlig Vir-

ksomhed, hvor Arbejdsgiveren, Ejeren eller Entreprenøren, maatte holde Folkene ulykkesforsikrede. Men da det ikke hører ind under de farlige Virksomheder, er det ikke en bestemt Arbejdsgiver, men den, der benytter Maskinen, der skal være erstatningspligtig. Det er altsaa givet, at naar man f. Eks. tager et lille Interesseselskab paa 3—4 Mennesker, der — som det ofte har været Tilfælde tidligere — ejer et Dampværksted og lejer det ud til andre, falder det ikke ind under de farlige Virksomheder; thi det er ikke nævnt derunder. Naar nu denne Maskine sendes ud til en Agerbruger, som ikke hører til Aktieselskabet — ellers maatte han jo være solidarisk ansvarlig med dette — altsaa til en Person uden for dette Aktieselskab, saa er det jo vedkommende Husbond, der benytter Maskinen, ikke nogen af de 3—4 Aktionærer, og saa er det vedkommende Bonde eller Herremand, der lejer og benytter Maskinen, som skal asurere. Man ved altsaa her egentlig ikke, om man skal asurere eller ikke asurere de Folk. Er det en Entreprenør, der ejer Maskinen, er det muligt, at man vil gøre den Fortolkning gældende, at Ejeren altid er den, der benytter den, og at hans Erhverv altid kommer ind under de farlige Virksomheder, idet han driver Udlejningen som Virksomhed. Men naar det ikke drives som Virksomhed af Ejeren, er der ikke Tvivl om, forekommer det mig, at den enkelte Bruger i det enkelte Tilfælde maa være den, der skal asurere. Og der vil man altsaa have dette meget usikre Forhold, at Folk egentlig aldrig vide, om de skulle asurere eller ikke. Der siges ærede Medlemmer saa, at de Folk, der følge med Maskinen, maa Ejeren asurere, og kun de andre maa Brugeren asurere. Men det vil ingen praktisk Betydning have, thi de fleste Folk lægges til af Landbrugeren, og kun de, der ere ved selve Værkstedet — altsaa navnlig Fyrbøderen — jendes med af Ejeren af Maskinen. Altsaa, jeg maa holde paa, at ikke alene i dette Tilfælde, men i alle andre Tilfælde, hvor der udlejes Maskiner, hvis Benyttelse ikke hører ind under de farlige Virksomheder, vil det Spørgsmaal altid opstaa, hvem det er, der benytter Maskinen.

Ordføreren (Bramsen): Maa jeg sigte til det ærede Medlem for Fredensborg